

**Dani kruha,
dani Božjeg blagoslova i naše zahvalnosti Bogu za darove zemlje.**

Jedan naš učenik, kandidat za krizmu, bistar k'o munja, ali više poznat kao lijenčina, površan, nepromišljen i zločast, jednom zgodom reče vjeroučitelju:

„Vi, župnici i učitelji, svi isto pričate!“

“Kako to mislite, mladiću, što to znači ‘isto’?”

Pa „isto“, vjeroučitelju, nama je to što svi vi govorite, „isto“!

Skoči mu i drugi, sličnih osobina, u pomoć, pa reče:

„Moji roditelji, osobito djed i baka, baš kao i vi učitelji, pa i svećenici, svi govorite isto, uvijek iste stvari.“ (stanka)Svi ste dosadni!

“Ali kako „isto“?, ponovo upita vjeroučitelj?

Pa ne znamo kako, ali znamo da je uvijek isto!

“To je iskreno i hrabro od vas, za svaku čestitku i pohvalu”, ali potrebno je znati što je to ‘isto’.

Svi su znali kako njih dvojica sve lekcije preskaču, učenje zanemaruju, pod satom ne surađuju, domaće zadaće ne pišu, knjige nose slabo ili nikako. Slabo uče, provlače se i švercaju za ocjene, a za život se uopće ne pripremaju.

„Idemo vidjeti što je od toga stvarno istina!“

Mi, vaši učitelji, vaši roditelji, pa vaši djedovi i bake, i osobito vaši svećenici, nikada ne govorimo isto. Mi uvijek govorimo različito, i nikada vama na štetu, i nikada protiv vas! Pa i kada vam govorimo slično ili „isto“ to je vama potrebno i korisno i stoga je uvijek novo. A vama se to može činiti da vam ‘škodi’, smeta vam, oduzima vam slobodu, nanosi ograničenja i donosi vam gorčinu. Mi vam moramo reći što je vama dobro i istinito, to je naš temeljni odgojni zadatak, a vi to ne morate odmah razumjeti i prihvatiti. Život će vas svemu naučiti, a osobito kada budete imali svoju djecu, kada ih sami budete odgajali i kada se, silnom ljubavlju, za njih budete bojali.

Kako vi možete naš poziv da bolje učite i više radite shvatiti kao „uvijek isto“ i „uvijek dosadno“? Mi smo vam dužni istinu govoriti jer vas ne čeka ugodan i lagan život, a čovjek je tvrd i teško shvaća i još teže prihvaća ono što mu je potrebno za život, osobito ako je to povezano s naporom. (stanka)

Ovo dobro upamtite! Dok sve ne upamtite vaši će vam roditelji, djedovi i bake, vaši svećenici pa i mi vaši učitelji govoriti uvijek isto! „Repetitio est mater studiorum!“, ili “Ponavljanje je majka učenja!“, kazali su stari i mudri Rimljani. Ponekad se to zaista i čini istim, ali nikako nije tako, nastavio je vjeroučitelj!

Pogledajte i razmišljajte o svemu što se oko vas, i u vama, događa!

Kako se nepogrešivo smjenjuju dan i noć i nikada ne kažemo da je to isti dan i ista noć.

Gledajte, kako se nepovratno smjenjuju godine i godišnja doba i nikada to nisu iste godine, ista proljeća, ista ljeta, iste jeseni i iste zime.

Pogledajte, kako se u prirodi obnavlja; i klijanje, i nicanje, i rast, i sazrijevanje, i branje plodova i uvijek je to novi život, novo cvjetanje, novi rodovi, i novi plodovi, i nove naše ljudske radosti.

Poslušajte kako vam se stalno odvijaju funkcije u organizmu; uzimanjem kisika, vode, hrane, svjetla, topline, u radu srca, cirkulaciji krvi, udisanju pluća, probavi želuca, lučenju žlijezda, i uvijek je to novo obnavljanje i novo stvaranje života.

Promislite kako vam se neprekinuto vrti smjenjivanje sna i jave u svakodnevnom životu; ustajanje, umivanje, molitva, doručak, rad, učenje, škola, objed, odmor, pa opet rad, večera, odmaranje, ponovo molitva i spavanje.

Pa i ovo; svaki dan jedete novu hranu da se u vama stvara nova krv, nova snaga za nove poslove, nove pokrete, nove utakmice, za nove zгодitke i nove pobjede, nove petice, nove riječi za nova svjedočenja i za nova dobra djela.

A tek u školi; po dvanaest, ili šesnaest, ili osamnaest, ili dvadeset godina učenja od danas do sutra i svaki dan „isto“. Sve morate sami i premda su vaši očevi i majke, ili djedovi i bake, bili genijalci ništa od njihova znanja, iz njihova čipa, vi ne možete iskoristiti ili naslijediti. A kako bi bilo dobro preuzeti napr. matematiku, ili koji jezik, ili barem životno iskustvo.

U poslu i na radnom mjestu, opet uvijek „isto“. Četrdeset godina; ustajanja, žurbe, priprema, satnica, škole, dnevnika, pano-a, školskih i domaćih zadaća, ispita, testova, provjera, kašnjenja vlakova i autobusa, uvijek „isto“.

Zamislite kada bi ste svojoj majci kazali; „Znaš mama, već si postala dosadna s tim „istim“ jelom svaki dan!“, a ona ti svaki dan pripremi čaj, sendviče, juhu, odeske, povrće, pomfrit, kolače, voće, sok, med, kompot, mlijeko, sve bolje od boljega i ljepše od ljepšega. Zamislite kako bi ste je uvrijedili i kako bi bilo ružno jer ona se toliko trudi oko vas i ništa joj nije teško.

Pa zamislite još i ovo; kako može biti „isto“ i „dosadno“ kada mladić svaki dan kaže svojoj djevojci, ili tata vašoj mami, ili djed vašoj baki, i po deset puta dnevno; „Uh, da ti znaš, kako Te volim!“

Da, silno te volim! To nije ponavljanje, to nije nikada „isto“ i nikada nije „dosadno!“. To je uvijek novo i uvijek radosno svjedočenje i darivanje, i novo potvrđivanje i stvaranje, ako to govorimo iskreno i iz uvjerenja.

Vidite li koliko je oko vas svakodnevno novoga ili kako vi kažete „istoga i dosadnoga“. Ali to može biti „isto i dosadno“ samo onima koji ne vole raditi i onima koji ne misle na život ozbiljno i koji se za život slabo pripremaju!

I još nešto vrlo važno! (stanka) A kako tek dosadi molitva, osobito nekima? Uh, ujutro, napodne, uvečer, prije i poslije jela, pa nedjeljna Sveta misa, pa vjeronauk u školi i u župi, pa klanjanje u crkvi pred Presvetim.....kako je tek to nekima, „uvijek isto, i dosadno!?”

Pa, sv. Misa nedjeljom i blagdanima!

To nikako nisu besmislena ponavljanja, nego su bezbrojna stvaranja i darivanja. Bog svjedoči da nas ljubi! Isus toliko puta govori da ljubi sve ljude i za sve se jednako daruje na križu i u Sv. pričesti. Vrhunac ponavljanja događa se u svakoj Svetoj misi; „Uzmite i jedite ovo je tijelo moje! Uzmite i pijte ovo je krv moja!“ Isus nam trajno daruje svoj život. Kada nam umru najmiliji možemo se veseliti tek njihovim slikama, a Isus nam prije svoje smrti sebe daruje za trajnu hranu duha i duše.

Molitva je najveća vrijednost koju čovjek ima i može koristiti. Mjeri se sa zrakom, vodom, suncem, kruhom i radom. Molitva za blagoslov Božji našem radu, zdravlju i životu, Tko nema Božjeg blagoslova uzalud se muči, može biti i genijalan, neće napredovati. Toliki su velikani svjetske povijesti umrli u najvećoj bijedi i siromaštvu, potpuno napušteni jer su zapustili reći molim te, i volim te. I svojim najbližima, i prijateljima, i Bogu! Molitva je na prvom mjestu za svakoga tko želi najbolje, planira dobro, trudi se maksimalno i hoće biti uspješan.

Koliko puta dnevno kažete; „Molim te, draga mama!“

A kako je tek uzvišeno kazati: „Molim Te, Bože, Oče moj!“

Božja je stvarnost čudesna i mi je samo otkrivamo, teško razumjevamo i jedva prihvaćamo.

Čovjek je! Mi smo! Vi ste! I svatko je od nas!:

Tek desetak (10-tak %) tijelo.

I dvadesetak (20-tak) % duša.

A čak sedamdesetak (70-tak %) duh. (stanka)

A današnji čovjek to gleda potpuno drukčije i najčešće misli kako je:

Više od 50% tijelo; (stanka) zdravo, uređeno, ugladeno, namirisano, nasićeno, napijeno, zadovoljeno,.....

I ne mislimo kako tijelo može biti bolesno, invalidno, nemoćno, slomljeno, jadno, iscrpljeno,ponekad tako željno i same smrti kao jedinog lijeka.

I 50% duša; (stanka) užitak, igra, zabava, laka zarada, korist, dobitak, pa i svim sredstvima, i u svim vremenima, i na sve načine, neka je njemu dobro.

I ne misli kako duša može biti bolesnija od tijela, i kako u ljudskoj duši može biti i cijela bolnica i cijela ludnica, u isto vrijeme!

A tek malo ili ništa, je duh!

Tko danas drži do mudrosti, razboritosti, pravednosti, plemenitosti, umjerenosti, ustrajnosti, iskrenosti, dobrote, čvrste volje i pouzdanog karaktera.... Čini se kako to danas nikome ne treba.

To je teška i neizlječiva bolest, najteža je bolest ljudska duha. Mržnja, zloća, ubijanje, uništavanje, iz čega nastaju ratovi, gladi, bolesti, siromaštva, bijede, i današnja ravnodušnost. Sve grijeh do grijeha i sve teži jedan od drugoga.

I još nešto, kada smo došli na ovaj svijet nitko nas ništa nije pitao. Jeste li se vi željeli roditi i jesu li vaši roditelji baš htjeli vas i jesu li znali da ćete se baš vi roditi? (stanka) Ma htjeli su samo zdravo dijete i ništa drugo!

I ništa nismo imali ili donijeli, bili smo jadni, mali, siromašni, nemoćni. Kada umiremo ponovo nam se to isto događa. Ovaj svijet napuštamo bez ičega. Ništa ne donosimo i ništa ne odnosimo! Kada ne bi Bog postojao to bi zaista bila najveća ljudska tragedija!

Vratimo se u školu! (stanka)

Matematika, fizika, kemija, biologija imaju 100% precizne i nepogrješive zakone po kojima djeluju i zovemo ih prirodnim zakonima.

Mi te zakone ne stvaramo, Bog ih je stvorio, mi ih samo otkrivamo, istražujemo, proučavamo i za život koristimo i primjenjujemo.

I ljudska duša ima svoje zakone po kojima trajno djeluje. To je područje na kojem se čovjek dokazuje svojim duhovnim vrijednostima i u kojem se izgrađuje svojom duhovnom snagom. Tu čovjek pobjeđuje sebe, svoje strasti I nagone!

Vrlo je ružno, ali je nažalost tako, sva se današnja filozofija života svodi na uživanje.

I čovjekov duh ima svoje znanosti i svoje zakone po kojima savršeno djeluje, kao tijelo, tako i duša.

Ako tijelo nasitite zaraženom hranom sve će vas boljeti, i nećete moći spavati, i morat ćete u bolnicu i na liječenje.

Isto vrijedi i za duh, ako mu za hranu daruješ mržnju, mučit će te, i neće ti dati spavati, i savjest ćete peći, i bit ćeš nesretan. Mi te zakonitosti na planu duha tek otkrivamo jer je to dva stoljeća bilo zabranjeno otkrivati.

Evo, tako vam je to u životu, draga, moja djeco, i draga, moja mladosti, ništa nije „isto“, i ništa nije „dosadno“, i ništa nije staro, nego je sve uvijek novo.

Vaše su prošlogodišnje humane akcije:

- Pomozimo djevojčici u Karlovcu!
- Pomozimo Misije i školovanju barem dvojici učenika u Africi,
- Pomozimo Crvenom križu,
- Pomozimo Caritasu i našim dugoreškim obiteljima,
- Jasenkini paketi,
- Pa čokoladice, lopte, kamere i drugi darovi naše bake Justine, premda ih osobno ne poznamo, pokazale su kako ste vi mladost zdravoga duha.

Pružili ste nam silan dokaz vaše ljubavi za drugoga kada se nađe u nevolji. Zaslužujete sve pohvale i čestitke i za skupljeni novac i za kupljenu hranu, i za plaćenu operaciju u Beču, i za Misije u Africi i još više za vaše odricanje od onoga što je i vama bilo vrlo potrebno.

Danas slavimo Dan Božjeg blagoslova, ljudskoga rada i naše zahvalnosti Bogu za kruh i plodove zemlje, tako potrebne svim ljudima.

Danas je veliki blagdan ljudskog duha kojim čovjek vlada i upravlja svijetom, svim darovanim dobrima i svim stvorenjima.

Mi svaki dan zahvaljujemo Bogu, ali danas to činimo na poseban način. Današnji nas je blagdan zahvalnosti okupio da zazovemo Božji blagoslov na sve nas, na naš rad, na našu Školu, i dragom Bogu zahvalimo za sve darove koje primamo.

Gospodine, Oče naš nebeski, danas Ti zahvaljujemo:

Za dar života:

- a) Za dušu, razumnu i besmrtnu, Bogu sličnu i bez Boga praznu i nesretnu.
- b) Za tijelo primljeno od roditelja.
- c) Za bistrinu razlikovanja dobra od zla.
- d) Za slobodu izbora dobra protiv zla.
- e) Za volju, snažnu, hrabru i odlučnu.
- f) Za savjest, glas Božji u nama, i jedinog moralnog suca nama i u nama.
- g) Za iskustvo sreće i ljubavi, za kojima, što ih više osvajamo, sve više žudimo.

Za talente koje smo od Tebe primili:

- a) Za zdravlje; duhovno, duševno i tjelesno.
- b) Za sposobnost rada i stvaranja.
- c) Za govor i sposobnost razgovora i razumjevanja.
- d) Za zvanja, znanja i zarade od kojih živote uzdržavamo.

Za naše roditelje:

- a) Za majku i majčinsko prenošenje života.
- b) Za oca i njegovu brigu za nas i našu obitelj.
- c) Za sigurnost kojom nas usrećuju.
- d) Za brigu i ljubav kojom nas svakodnevno obasipaju.

Za sva materijalna dobra:

- a) Za kruh, zemlju, zrak i vodu, izvore ljudskoga života.
- b) Za svjetlo i toplinu bez kojih život ne bi mogao opstati.
- c) Za mlijeko, vino, voće i povrće, kojima uzdražavamo svoj tjelesni život.
- d) I za sve druge darove koje svakodnevno od Boga primamo.

Za Tvoju ljubav u Svetoj misi i Svetoj pričesti, za Kruh Živi kojega si nam predao za hranu i život duha.

Ne zamjeri nam što nam je sve Tvoje „isto i dosadno“, oprostite nam!, jer mi želimo postati prave osobe i pravi ljudi, ali se pomalo zaboravimo.

A znamo kako bez Tvojih milosti ne možemo! Stoga nas blagoslovi i posveti u svojoj ljubavi!

Šimun Pavlović, vjeroučitelj